

17

THESES

DIVERSIS IVRIS CAPITIBUS
SELECTAS

NEVASTIS ICTORVM ORDINIS

111

CONSENSV

P. R. K. S. D. E.

D. GODOFRIDO RINOLDO

KOESTLIZIO

ANTE IN ACADEM. VIENNE. J. T. DE VERB.

NON. ET REG. IUR. PROF. VICE.

PUBLICO EXAMINATIONE EXAMIN.

SVBICIT

GOTTLIEB FRIDERICVS MAIVS

OSITIO MISSIVS

1771

111

1771

Q. D. B. E. I

THES. I

on tantum Iustitia *Externa*, sed etiam *In-*
terna, siue *Ethica*, uel *Moralis*, finis est
Iurisprudentiæ.

II

Doctrina, de Iustitia *Vniuersali* & *Particulari*, eaque
Commutatiua & *Distributiua*, Proportione item *Arith-*
metica & *Geometrica*, plus difficultatis, quam utilitati
continet.

Ratio, Tota doctrina unica quaestione conficitur, An, in administranda
exercenda iustitia, iudex rationem aliquam possit habere persona-
rum? Id quod regulariter negandum est. Exceptis commodis &
oneribus, inter ciues distribuendis, l. 4. C., de Dignit., itemque pœ-
nis arbitrariis. Æquum enim in his est, ut personam spectet, & in
eodem crimine digniori multam, aut aliam coercionem impo-
nat, pauperem uero, aut uiliorem, fustibus cædi, iubeat. Vid.
l. 16, §. 3 ff., de Pœn., l. 4, §. 1, ff., de Incend. ruin.

X 2

III

III.

Ciuitatibus ius statuta condendi, sine singulari priuilegio, competit.

Ratio Iur. Ciu., Quia talia statuta non, tanquam leges, quibus superioris autoritate opus est, sed, tanquam pacta & conventiones, ualent. Atqui uero, pacisci omnibus priuatis, & sic multo magis unicuique Collegio & Vniuersitati, licet, l. 4 ff. de Colleg.

Ratio Iur. Germ., Quia, Iure Germ., inter priuilegia omnium communia ciuitatum, quæ iis, eo ipso, quod ciuitates sunt, competunt, illud quoque refertur, ut queant *Willfür und Stadt-Recht setzen*, h. e., statuta condere, etiam talia, quæ iuri communi contrariantur, modo honestatem non lædant.

IV

Statuta, ut delictum aliquod impune sit, momenti sunt nullius.

Ratio, Quia, pacta talia inire, ius commune uetat.

VI

In praxi statuta municipalia *antiqua*, hodieque, sine confirmatione Principis, sustinentur, *recentiora* uero, contra ius commune concepta, solos consentientes ex pacto obligant, dissentientes uero & extraneum, non aliter, quam, si Principis confirmatio accesserit.

VI

Iure nostro domestico contractus, inter patrem & filium familias initus, sine præuia formali emancipatione, firmus ualidusque haberi debet, modo, si filius eiusmodi maiorennis sit, iudicialis autoritas interuenerit, sin-

impubes, uel minorennis sit, ad contrahendum tutor,
uel curator, a Magistratu minimum petitus & constitu-
tus fuerit.

Ratio, Quia Maiorum moribus emancipatio tacita, eaque *uniuersalis*,
admittitur, eaque expressa Constitutione Elect. X, P. II, confirmata
legitur, ergo & *particularis*, quæ contrahendo fit, admittenda est.
Nam, quod conceditur in totum, illud multo magis in tantum con-
cedendum est. Præter ea ex contractu, dicto modo celebrato,
emancipatio, quæ in Germania rarissimè sollemniter fit, optime præ-
sumitur. Quæ sententia non tantum a Ictis Vitemb. defenditur,
sed etiam in Summo Apellationum Iudicio recepta probatur ex
sententia, in causa Pepsoldin, contra Demichin, Termino Æstiuo,
M DCC XII, utpote, in qua duæ sententiæ Lipsienses, contra uali-
ditatem contractus, & tres Vitembergenses, pro contractu, in actis
reperite fuerunt, ex quibus Vitembergensium opinionem S. P. S.
non tantum, tunc temporis, confirmauit, sed etiam postea, Con-
silio Æstiuo M DCC XX, & hiberno, M DCC XXI, in causa Ben-
nemann, contra Bennemann, corroborauit.

VII

Dominus, ab eo, qui dolo possidere desiit, rei æ-
stimationem, iureiurando in litem, consecutus, adhuc
reiuindicationem, contra tertium possessorem, institue-
re potest, l. 13, §. 1 ff. de Heredit., Petit., l. 7 ff. de R. V., l.
95, §. 9 ff. de Solut.

Ratio dubitandi est, quod bona fides non patiatur, idem bis peti.

Ratio decidendi, quod reus, conuentus, hoc casu, æstimationem, tan-
quam pœnam, præstet, & hinc dici nequit, æstimationem ipsius
locum rei subire.

VIII

Remedium legis 2 C. de Annal. Except. actionem re-
scisso-

scissoriam, in casu, ubi præsens ab absente læditur, non
excludit.

Ratio, Quoniam Actio rescissoria remedio legis 2 longe est pinguior.
Hoc enim usucapionem saltim interrumpit, illa uero eam, iam ab-
solutam, rescindit.

IX

Solis pactis Domînia rerum, ne quidem Iure Natu-
rali, transferuntur.

X

Ad transferendum in Saxonia Elect. dominium iu-
dicialis resignatio, subsecuta iudicis inuestitura, & tradi-
tio extraiudicialis, coniunctim requiruntur. Dec. El. 61.

XI

Hinc, in casu, ubi quis duobus rem quandam im-
mobilem uendit, & priori eandem extraiudicialiter,
posteriori uero iudicialiter, præcedente abdicatione, &
subsecuta iudicis rei sitæ inuestitura, tradidit, prior em-
ptor posteriori omnino præferendus est.

Ratio, Ille, Iure Comm., dominium uerum, l. 32 ff. de Usufr. & quem-
admodum, & §. 9 Inst. de Legat. Iure Sax. fictum, siue b. f. posses-
sionem consecutus est, ac remedijs possessorijs & petitorijs, etiam
contra posteriorem emptorem, defendere potest, hic uero non nisi
personalem actionem, contra uenditorem, ad interesse habet.

XII

Seruitus altius tollendi, & non altius tollendi, duæ
seruitutum diuersæ realium sunt species.

Rati

Ratio, In illa id directo agimus, ut uelimus alius tollere, uicinus uero non alius tollit per consequentiam, In hac uero id directo agimus, ut uicinus non debeat alius tollere, licet nec ego alius tollam.

XIII

Corpus pharmaceuticum, die Apotheker-Wahre, licet apotheca ipsa ad certam domum esset destinata, excepto satisfactionis puncto, O. R. Tit. 13, in fin., res mobilis est, & per consequens, mortua uxore proprietaria, Iure Sax. El., non ad liberos eius, sed ad maritum, tanquam heredem mobiliarem, pertinet.

Ratio 1, Quia merces res mobiles appellantur, l. 66, de V. S.

Ratio 2, Quia idem, in Rescripto Elect. de Anno 1617, reperitur, ibi, Alle und jede Handels-Waaren sollen beweglich Gut seyn. Dissentientes refellit Nob. Dn. de Berger, ad O. Proc. p. 1569.

XIV

Conditio, ex l. 32 ff. de Reb. Cred., citra omnem necessitatem a Doctoribus introducta est.

Ratio, Quod habent iam actionem utilem de in rem uerso, cum qua conditio illa, ex l. 32, de Reb. credit, exactissime conuenit. Videt. 20 ff., de in rem uers. & l. 7, §. 1 C., Quod cum eo, qui in al. potest. Entia uero & actiones, citra necessitatem, multiplicari non debent.

XV

Actio finium regundorum, familiae ereiscundæ, & communi diuidendo, sunt actiones mere personales. L. 1, Fin. regund., L. 1, §. 1 C., de annal. except., L. 3 C., in quib. caus. cess. long. temp. præscript.

Ratio 1, Quia ius in re & obligatio summa sunt actionum capita, sua- que

que substantia ita inter se distincta, ut eadem ui eodemque effectu in
nam specie actionem influere minime possint.

Ratio 2, Quia in iudiciis diuisionis, quibus potissimum eiusmodi mix-
tura inesse creditur, præcipue agitur ad diuisionem rerum, l. 2, fam.
ercisc, quæ est ex quasi contractu.

Ratio 3, Quod mixtam formulam actionis, quæ utramque intentio-
nem complectitur, apud ueteres non inuenias.

XVI

Hereditatis Petitiõ est actio mere realis.

Probatur ex l. 25, §. 18, de Heredit. Petit. ibi, *est in rem actio sit.* Ver-
bis autem, *habet tamen, &c.*, remouetur obiectio, præstationes spe-
ctans personales.

XV

Leipzig, Diss., 1732 A-K

ULB Halle

004 508 343

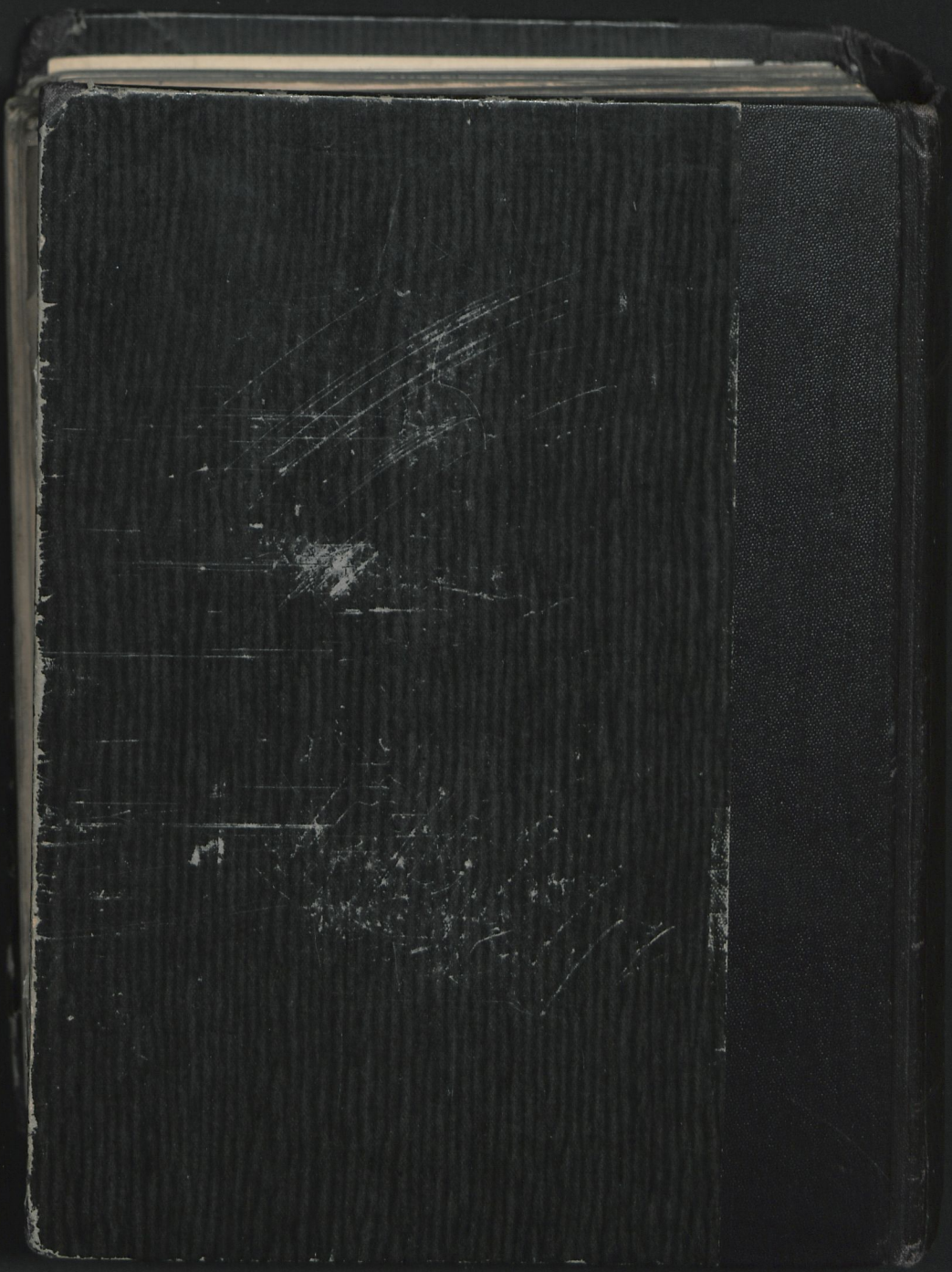

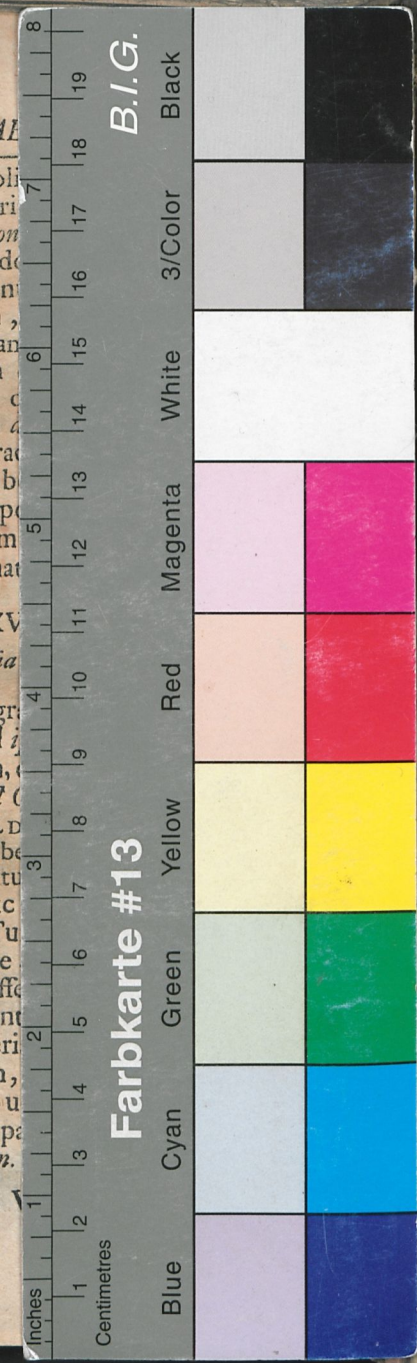
3

f

sb.

W 2 P

732

1732, 16

Q. D. B. E. I
THESES

E

DIVERSIS IVRIS CAPITIBVS
SELECTAS

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS

CONSENSV

PER ÆSIDE

D. GODOFREDO REINOLDO

KÆSELISIO

ANTEA IN ACADEM. VITEMB. TIT. π. DE VERB
SIGN. ET REG. IVR. PROF. PVBL

PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI

SVBIICIT

GOTTLOB FRIDERICVS MAIVS

OSSITIO - MISNICVS

1732 l. cc XXXII d. 28 Octobris

LIPSIÆ

LITERIS ZVNKELII

